Nielsen valgt, og der blev ført Klage mod hans Valg, skønt han havde en betydelig Majoritet, der blev navnlig klaget over, at i Jellinge-Houer vare Valglisterne i høj Grad i Uorden, ja, de havde endogsaa, tror jeg, givet sig til at føre Stemmelisterne paa et Ark hvidt Papir. Imidlertid blev det ved Forhørene godtgjort, at den valgte Kandidat virkelig sad paa en Majoritet, idet alle de, der havde afgivet deres Stemme, til Forhørsprotokollen opgav, hvorledes de havde stemt. Der var derfor ogsaa mange Folketingsmænd her i Salen, som sagde: Da det nu har vist sig, at den valgte Kandidat virkelig sidder paa en Majoritet, lad os saa godkende hans Valg til Trods for den Uorden, der har fundet Sted. Deriblandt var ogsaa Berg, vor højtærede Formand og flere andre. Men hvad sagde Folketinget? Den ærede Ordfører var saa ivrig for at bevise, at Folketinget ikke forkaster saadanne Valg, selv om der er nogen Uorden ved Valglisterne, men her gik man hen og forkastede Valget netop af den Grund, saa det kan slet ikke bevise noget i den Retning, som den ærede Ordfører vilde have noget bevist. — Gaa vi nu til Nyborgvalget i 1879, saa indrømmede den ærede Ordfører selv, at hvad dette Valg angik, havde Folketinget taget Hensyn til, at Valglisterne ikke vare rigtig i Orden. Gaa vi endelig til Aarhusvalget i 1881, da Ingerslevs Valg blev forkastet paa Klager fra Aarhus, og Valget gik om igen, saa var der vel mange andre Klagegrunde, men der var ogsaa den, at Valglisterne ikke vare fuldstændig i Orden, og denne Grund blev anført af den daværende Ordfører, det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen). Det ærede Medlem anførte den Gang som en af Grundene til at forkaste Valget i Aarhus, at Valglisterne vare affattede uordentlig, navnlig med Hensyn til Opførelsen af Personer derpaa i alfabetisk Orden idet de kom saaledes: Jensen, Ingvardsen, Jensen, Jensen, Ibsen, Ibsen, Jensen, Johansen, Irgens-Bergh, Iversen, Juel, Jørgensen, Ingerdal, Johnsen o. s. v. Altsaa der var ingen Orden i Listerne, og det var en af Grundene, hvorfor Valget skulde forkastes. Jeg vil ikke udtale mig om, hvad jeg mener, om det var Ret at forkaste dette Valg eller ej, men der var den Gang mange her i Folketinget, som hævdede, at der var ingen Grund for Folketinget til at forkaste dette Valg, thi den vedkommende Kandidat sad paa en virkelig Majoritet. Man forkastede det imidlertid alligevel, og en af Grundene dertil — en af de mange Grunde, thi der var flere — var den, at man sagde, at Valglisterne ikke havde været i Orden. Noget lignende kom vi til ved Lemvigvalget i 1887, der jo blev godkendt, og noget lignende var jo ganske Tilfældet med Valget her i Kjøbenhavns 5te Valgkreds i 1887, hvilke Valg den ærede Ordfører begge anførte. Hvad Lemvigvalget angaar, viste det sig, at den valgte Kandidat sad paa en virkelig Majoritet, om end ganske vist en meget lille Majoritet, og Folketinget lod ham sidde paa den. Ved Valget i Kjøbenhavns 5te Valgkreds gik det ligesaa. Der indkom en Klage med 193 Underskrifter og en Mængde Klagepunkter. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad der skete i den Anledning, men Klagerne kunde ikke rokke den Majoritet, som den valgte Kandidat havde, og saa lod Folketinget ham sidde paa denne Majoritet. Nu siger jeg, at skal der tales om Folketingets Praksis, kan jeg ikke finde ved at gennemgaa Rigsdagstidenden, at Folketinget har nogen anden Praksis end den, at naar der er sket et Valg, og den valgte Kandidat kommer herind med en virkelig Majoritet, og de Fejl, der ere begaaede, ikke kunne rokke denne, lade vi ham sidde, men kommer han herind med en Majoritet, som rokkes ved de Fejl, der faktisk ere begaaede, saa forkaste vi Valget, saa er det Vælgernes Pligt at gøre det om igen, for der bør ikke sidde nogen her, uden at han sidder paa en virkelig Majoritet. Det, mener jeg, er Folketingets Praksis, og det kan paa ingen Maade nytte, at det ærede Medlem staar op og kommer med en hel Mængde Udtalelser af Rigsdagstidenden om Valglisternes Gyldighed. Den angribe vi slet ikke, men det er i Virkeligheden heller ikke det, som her ligger for.

Jeg skal nu gaa over til nærmere at omtale Forholdene ved det her foreliggende Valg, det her foreliggende Tilfælde. Jeg antager ikke, det er nødvendigt for mig at referere, hvad der er sket dernede, det er gjort i Udvalgets Betænkning, og den ærede Ordfører har omtalt det i Gaar og efter min Mening helt loyalt, saa jeg tror ikke, der er nogen Grund for mig til fuldt ud at referere, hvad der er sket dernede, da jeg antager, at det er bekendt for ærede Medlemmer. Det er ærede Medlemmer bekendt, at den valgte Kandidat, Grev Scheel, kommer herind og vil sidde paa en Majoritet af 2 Stemmer, og det er det, som ærede Medlemmer, der agte at stemme for Valgets Godkendelse, ville have ført igennem, at han skal sidde paa denne Majoritet af 2 Stemmer, som ved det, der er sket ved Valget, er i den Grad rokket, at ingen kan vide, om han vilde være bleven valgt, hvis de Fejl, som ere skete, ikke vare skete. De 4 Mænd, som der her er Tale om, nemlig Pastor Henningsen, en Arbejds-